

satte grænse for køretid eller hviletid overskrides. For overtrædelse af kontrolapparatorfordningen forudsættes bødetaksten forhøjet til 3.000 kr. til føreren og 6.000 kr. til ejeren. Der vil således som hidtil blive fastsat en bøde til ejeren, der er dobbelt så stor som bøden til føreren.

De nye takster for overtrædelse af reglerne i køre- og hviletidsforordningen vil indgå i Rigsadvokatens meddelelse om sanktionspåstande i færdselssager, hvor der ligeledes er taget højde for den generelle tolerancegrænse på 5 pct., der gælder for spørgsmålet om tiltalerejsning. Dette medfører, at anklagemyndighedens strafpåstande skal udformes i overensstemmelse med de bødetakster, der er angivet i tabellerne i lovforslagets underbilag 2.3.1-2.3.10., og således, at der alene rejses tiltale i tilfælde, hvor overskridelsen af reglerne udgør 5 pct. eller derover.

De nye takster for overtrædelse af reglerne i kontrolapparatorfordningen vil ligeledes indgå i Rigsadvokatens meddelelse om sanktionspåstande i færdselssager.

Domstolene er ikke afskåret fra i særlige tilfælde ud fra en konkret, individuel vurdering at fravige de angivne bødetakster i op- eller nedadgående retning.

Taksterne vil kunne justeres administrativt af Rigsadvokaten i takt med løn- og prisudviklingen, ligesom indførelsen af de nye takster ikke ændrer ved den gældende praksis, hvorefter bøder nedsættes for personer med særlig lav indtægt, jf. § 118 a, stk. 2.

Med den ændrede formulering af § 118, stk. 8 og 9, og tilføjes af et nyt stk. 6 i § 118 a, foreslås det samtidig præciseret, at reglerne om bødestraf, objektivt bødeansvar og absolut kumulation gælder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1 (køre- og hviletidsforordningen og kontrolapparatorfordningen), samt for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1, om gennemførelse, anvendelse og kontrol med overholdelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver samt internationale overenskomster eller lignende (AETR-overenskomsten) om køre- og hviletid inden for vejtransport.

Det bemærkes, at Det Europæiske Råds forordninger gælder umiddelbart i medlemsstaterne, hvorfor der i sagens natur ikke skal udstedes forskrifter til gennemførelse af forordninger. Med den foreslåede affattelse af bestemmelserne i § 118, stk. 8 og 9, og § 118 a, stk. 6, er der imidlertid mulighed for i forskrifter, der udstedes i medfør af § 86 a, stk. 1, at fastsætte straf for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter om anvendelse eller kontrol med overholdelse af en forordning f.eks. i tilfælde, hvor forordningen giver mulig-

hed for at fastsætte særlige nationale regler eller undtagelser, eller hvis der i forbindelse med gennemførelsen af kontrollen er behov for at strafsanktionere manglende indsendelse af oplysninger eller lignende til kontrolmyndigheden. Endvidere kan der i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1, fastsættes straf for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter om gennemførelse, anvendelse og kontrol med overholdelse af direktiver og internationale overenskomster mv. om køre- og hviletid inden for vejtransport.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.2. og 3.2.3.2.

Det foreslås, at bestemmelserne træder i kraft den 1. september 2005, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 37-38

Efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 119 a, stk. 1, kan en række sager afgøres ved, at anklagemyndigheden i stedet for at indlevere anklageskrift til retten tilkendegiver over for den sigtede, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis sagen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde samt vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et i tilkendegivelsen nærmere angivet tidsrum. Bestemmelsen omfatter bl.a. sager om indgreb mv. i en hastighedsbegrænsers funktion efter § 125 a og sager om overtrædelse af de bestemmelser om største tilladte totalvægt, som er nævnt i § 126, stk. 1, nr. 4.

De i stk. 1 nævnte sager kan efter den gældende § 119 a, stk. 3, ligeledes afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at betale en nærmere bestemt bøde og vedtager frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum. Det er i forbindelse med indenretlig vedtagelse ligeledes en betingelse, at der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, ligesom retten ikke må finde grundlag for at betvivle den tiltaltes skyld.

Med de foreslåede ændringer af § 119 a, stk. 1, vil førerretsfrakendelse efter de nye bestemmelser i § 125 a, stk. 2, § 126, stk. 1, nr. 5, og § 126, stk. 2, også kunne vedtages inden- og udenretligt. Det vil i lighed med den gældende § 119 a, stk. 1, være en betingelse, at sagen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde samt vedtager betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et i tilkendegivelsen nærmere angivet tidsrum.